

▶ 30 Mayo, 2015

CRÍTICA D'ÒPERA

Jacobs filològic

Don Giovanni

Intèrprets: J. Weisser, M. Fink, J. Ovenden, B. Christensen, A. Pendatxanska, S. Im, T. Nazmi, Orquestra Barroca de Freiburg, Cor de Cambra del Palau

Director: René Jacobs

Lloc i data: Palau de la Música (27/5/2015)

JAUME RADIGALES

En les seves interpretacions amb criteris historicistes, René Jacobs treballa a consciència els accents, les dinàmiques contrastades i, en el cas d'òperes com *Don Giovanni*, el detallisme en els recitatius secs, que no deixa de dirigir. Ho fa amb un gest monolític i tan característic com indesxifrabable, cosa que no impedeix l'emergència d'un so extraordinari, di-

nàmic, precís i fruit del treball entusiasta d'una Orquestra Barroca de Freiburg senzillament esplèndida i amb tan sols un lapsus d'afinació en un dels números inicials. Un *Don Giovanni* amb criteris filològics, doncs, traspasat per l'alquímia de Jacobs que converteix el que ens pensàvem que coneixíem bé en una cosa nova, al llarg de tres hores d'intensa audició, amb entusiasme contagiats al reduït Cor de Cambra del Palau i davant d'un conjunt vocal sense grans figures però homogeni.

La de Johannes Weisser és una veu peculiar, molt clara i allunyada de l'estereotip dels *Don Giovanni* autoritaris, interpretats per baixos o per barítons amb timbre de bronze. Weisser s'adequa a la idea de Jacobs segons la qual el seductor és un jove postadolescent. El resultat és correcte, molt millor en la versió en viu d'ara que

la que li sentíem en la gravació discogràfica de fa nou anys.

Marcos Fink va ser un Leporello de timbre poc grat, però afavorit per l'expressivitat que el baix argentí va saber donar al criat de Don Giovanni. Per la seva banda, Jeremy Ovenden va donar a Don Ottavio volatilitat, lleugeresa i musicalitat exquisida. Excel·lent la Donna Anna de Birgitte Christensen, potser poc incisiva a "Or sai chi l'onore" però magnífica en totes les seves prestacions. Alexandrina Pendatxanska va ser una Donna Elvira molt millor al segon acte que al primer. Els greus vellutats de la soprano búlgara afavoreixen l'expressiva contundència del rol. Habitual en els repartiments dirigits per René Jacobs, Sunhae Im va ser una Zerlina de veu fresca i molt apropiada al paper de jove camperola.

Com en temps de Mozart, el mateix intèrpret va ser Masetto i el Commendatore, responsabilitat que va recaure en el baix Tareq Nazmi, discret vocalment però eficaç en els resultats. ●